

DRŽA SLUŽABNIKA

Evangelij po Janezu 13,1–15

¹ Pred praznikom pashe je Jezus, ker je vedel, da je prišla njegova ura, ko pojde s tega sveta k Očetu, in ker je vzljubil svoje, ki so bili na svetu, tem izkazal ljubezen do konca. ² Med večerjo je hudič Judu Iškarijotu, Simonovemu sinu, že položil v srce namen, da Jezusa izda. ³ Ker je Jezus vedel, da mu je Oče dal vse v roke in da je prišel od Boga in odhaja k Bogu, ⁴ je vstal od večerje, odložil vrhnje oblačilo, vzel platno in se z njim opasal. ⁵ Nato je vlil vode v umivalnik in začel učencem umivati noge in jih brisati s platnom, s katerim je bil opasan. ⁶ Prišel je k Simonu Petru. Ta mu je rekel: »Gospod, ti mi noge umivaš?« ⁷ Jezus je odvrnil in mu rekel: »Tega, kar jaz delam, ti zdaj še ne razumeš, a spoznal boš pozneje.« ⁸ Peter mu je rekel: »Ne boš mi umival nog, nikoli ne!« Jezus mu je odgovoril: »Če te ne umijem, nimaš deleža z menoj.« ⁹ Simon Peter mu je rekel: »Gospod, potem pa ne samo nog, ampak tudi roke in glavo.« ¹⁰ Jezus mu je dejal: »Kdor se je skopal, mu ni treba drugega, kakor da si umije noge; ves je namreč čist. Tudi vi ste čisti, vendar ne vsi.« ¹¹ Vedel je namreč, kdo ga bo izdal, zato je rekel: »Niste vsi čisti.«

¹² Ko jim je umil noge in vzel vrhnje oblačilo, je spet prisedel in jim rekel: »Razumete, kaj sem vam storil?« ¹³ Vi me kličete »Učitelj« in »Gospod«. In prav govorite, saj to sem. ¹⁴ Če sem torej jaz, Gospod in Učitelj, vam umil noge, ste tudi vi dolžni drug drugemu umivati noge. ¹⁵ Zgled sem vam namreč dal, da bi tudi vi delali tako, kakor sem jaz vam storil.«

Ostala berila: Druga Mojzesova knjiga 12,1–8.11–14; Psalm 116,12–13.15–18; Prvo pismo Korinčanom 11,23–26.

LECTIO:

Le Janez je v svoj evangelij uvrstil ta čudoviti zgled, pripoved, kako Jezus učencem umije noge.

Z umivanjem nog se Jezus tako poniža, da so učenci vsi iz sebe. Gostitelj je ponavadi gostom, ki so prestopili prag njegove hiše, prinesel vodo, da bi si umili noge (Evangelij po Luku 7,44). Lahko je to opravilo naložil tudi služabniku ali sužnju. Morda bi lahko učenci umili noge učitelju, ne pa obratno. Jezusovo dejanje je bilo popolnoma nepričakovano.

To ponižanje samega sebe je globoka prisposodba Kristusovega križanja. Odrešenja ni mogoče doseči iz lastnih moči. Odrešeni smo po ponižni žrtvi Božjega Sina.

Nedeljski evangeliji po metodi lectio divina. Leto C: Evangelij po Luku

Peter tega znamenja sprva ne razume in se upre. Jezus vztraja: Peter mora dovoliti, da mu umije noge. Spet ne razume in želi biti popolnoma očiščen. Jezus pri Petru išče ponižnost – to je edini način, da lahko prejmemo njegov dar odrešenja.

S tem praktičnim dejanjem Jezus učencem in tudi nam ponazori zelo pomemben nauk – drug drugemu moramo služiti, kakor on služi nam.

MEDITATIO:

Pomisli, kakšno neverjetno dejanje ponižnosti je to. Božji Sin umiva noge svojim učencem!

Jezus se je za nas ponižal do smrti na križu. Mi ne moremo storiti ničesar, da bi se rešili. Preprosto se moramo odzvati na Božjo veliko ljubezen in sprejeti njegov dar odrešenja. Občuduj ta čudoviti dar.

Premisli, koliko si pripravljen služiti drugim kristjanom v svoji Cerкви. Prosi Boga, naj ti pomaga ravnati po Jezusovem zgledu in ti pokaže način, kako lahko služiš svojim bližnjim, kristjanom in drugim.

ORATIO:

Zahvali se Bogu za Jezusovo veliko ponižnost, ki nas je rešila greha in večne smrti. Prosi Svetega Duha, naj ti pomaga premagati prevzetnost in sebičnost.

Tvoja današnja molitev naj bodo besede iz Psalma 116,12. Prisluhni, kaj ti želi povedati Sveti Duh.

»Kaj naj vrnem GOSPODU za vse njegove dobrote nad mano?«

CONTEMPLATIO:

Nekaj časa premišljaj o Kristusovi ljubezni in ponižni žrtvi, o njegovi boleči smrti za nas ter o njegovi neprenehni želji, da bi bil z nami in nas pritegnil k Bogu Očetu.